

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 28 oktober 2011 in
zaak nrs. 11/30631 en 11/30628 in het geding tussen:

€

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 15 september 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 oktober 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. De staatssecretaris betoogt in de grieven, in onderlinge samenhang gelezen en samengevat weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij, nu hij zich naar aanleiding van het beroep van de vreemdeling op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) heeft beperkt tot een beoordeling van de algemene veiligheidssituatie in geheel Afghanistan, in het besluit van 15 september 2011 onvoldoende heeft gemotiveerd waarom zich in Afghanistan, meer in het bijzonder in de provincie Wardak, niet de situatie voordoet, waartegen voormelde bepaling bescherming biedt. Door in hetgeen het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) in Husseini tegen Zweden, arrest van 13 oktober 2011, nr. 10611/09, (www.echr.coe.int) heeft overwogen aanleiding te zien tot dit oordeel te komen, heeft de voorzieningenrechter volgens de staatssecretaris blijk gegeven van een onjuiste lezing van dat arrest.

2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 14 november 2011 in zaak nr. 201002738/1/V2; www.raadvanstate.nl) volgt dat zij voormeld arrest van het EHRM aldus verstaat dat zich tot 13 oktober 2011 nergens in Afghanistan een situatie voordeed, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, waarin de terugkeer van iedere vreemdeling zou leiden of zou hebben geleid tot een schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Hoewel uit de aangevallen uitspraak blijkt dat ook de voorzieningenrechter deze uitleg heeft voorgestaan, heeft hij vervolgens in het arrest ten onrechte aanleiding gezien voor het oordeel dat de staatssecretaris het beroep van de vreemdeling op artikel 29, eerste lid,

aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 ten onrechte niet heeft beoordeeld tegen de achtergrond van de provincie Wardak. Gelet op voormelde uitspraak van 14 november 2011, bestaat geen grond voor het oordeel dat het in het besluit van 15 september 2011 door de staatssecretaris ingenomen standpunt dat zich in Afghanistan, meer in het bijzonder in de provincie Wardak, niet de situatie voordoet dat burgers die naar dat land worden teruggestuurd louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, onvoldoende is gemotiveerd en het besluit om die reden wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb moet worden vernietigd.

De grieven slagen.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt als volgt overwogen.

4. Voor zover met het vorenoverwogene niet op de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden is beslist, wordt aan deze gronden niet toegekomen. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

5. Het beroep is ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 28 oktober 2011 in zaak nr. 11/30628;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Klinkers, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

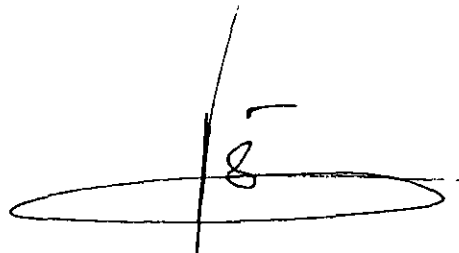
w.g. Klinkers
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 januari 2013

549.

Verzonden: 10 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser